

[Kofod-Svendsen]

at der var tale om en lille åbning. Men ikke desto mindre er der jo tale om en vidtgående principiel åbning, for det helt overordnede spørgsmål er: Finder man det rigtigt at skabe en befrugtning, så der etableres et nyt menneskeligt liv? Menneskelivet begynder ved befrugtningstidspunktet, det er vi enige om; det står også i loven om Det Ethiske Råd. Er det så legitimt at gå i gang med en forskning på sådanne befrugtede menneskelige æg og fostre? Det mener vi er helt forkert.

Her skaber man liv for så at bruge dette liv til at skabe nogle informationer, og så lader man det pågældende liv dø. Det er denne skalten og valten med det menneskelige liv, vi vender os stærkt imod. Vi mener, man sætter en udvikling i gang, som jeg ikke tror det vil være muligt at standse. Her er begrundelsen, at man gør det for at forbedre in vitro-befrugtningen. Man gør altså en bestemt metode til begrundelse for, at man sætter en sådan forskning i gang.

Men ud fra den tankegang kunne man også sige: Jamen hvis vi laver 10.000 eller 20.000 forskningsprojekter på befrugtede menneskelige æg, vil vi kunne opnå det og det. Altså har vi etisk legitimeret det. Og i det øjeblik det er legitimt for at forbedre in vitro-metoden, må det da også være legitimt at sætte en forskning i gang for at få en viden, hvorved man måske bedre kunne forebygge sygdom eller helbrede, eller hvordan man vil argumentere. Det overordnede er, at respekten for menneskelivet bliver tilsidesat, fordi man vil opnå nogle forskningsresultater.

Jeg mener, man kan sætte mange spørgsmålstegn ved in vitro-befrugtningsmetoden. Også denne højteknologiske metode, som man her fokuserer på, tror jeg tager ressourcer fra det at gå ind i en forebyggende forskning om, hvorfor barnløsheden er voksende. I stedet for at udbygge denne højteknologiske metode mener vi at man i langt højere grad burde satse på at gøre det lettere med adoption. Det mener vi ville være den, skal vi sige ægte medmenneskelige indsats på området.

Så vi må skarpt afvise dette forslag, dels fordi der her sker en skalten og valten med det menneskelige liv, dels fordi vi tror, man sætter en udvikling i gang, som vil accelerere. Vi frygter, at dette er startskuddet til en udvikling, som ikke lader sig standse, og som bryder med

den respekt for det menneskelige liv, vi har tradition for her i Danmark, og at der sker en dehumanisering af menneskelivet, og den udvikling må vi tage afstand fra.

(Kort bemærkning).

Kirsten Madsen (FP):

Jeg bemærkede med glæde, at hr. Kofod-Svendsen var enig med mig i mange af sine synspunkter. Kun manglede hr. Kofod-Svendsen at nævne pkt. 1 i § 5: »Ethvert biomedicinsk forskningsprojekt, der indebærer forsøg på levendefødte menneskelige individer. . .«. Det har jeg ikke hørt her fra talerstolen i dag. Jeg har måske ikke været opmærksom nok, men jeg har ikke hørt, at man her i salen har meddelt, at det også drejer sig om levendefødte individer. Alle vi, der sidder her i dag, er jo levendefødte individer. Jeg håber, at man er opmærksom på det. Det gælder, lige fra man er kommet ud af moders liv, og til man dør.

Der står i § 7, at komiteerne i bedømmelsen især påser, at »de risici, der kan være forbundet med at gennemføre projektet, er nøje vurderet og hverken i sig selv eller i forhold til projektets forudselige fordele har et uforsvarligt omfang.« Hvem kan garantere det? Hvem kan garantere alt, hvad der sker i biomedicin? Hvis man kan garantere det, hvorfor har man så forskning?

Men jeg er ellers enig med hr. Kofod-Svendsen i mange af hans betragtninger.

Anna-Marie Hansen (S):

Når jeg i dag tager ordet efter at have afgivet mit ordførerskab for lovforslag nr. L 59 under anden- og tredjebehandlingen som en konsekvens af personlige etiske overvejelser i relation til kapitel 4's indplacering i lovforslaget, betyder det ikke, at jeg er uenig i det politiske forlig, som jeg i øvrigt selv har været med til at indgå – kompromiser er et vigtigt led i det politiske arbejde – men det betyder derimod, at jeg erkender, at det ikke er muligt at indgå kompromis i forhold til etik. Der foreligger en ny og helt anderledes politisk situation. Som følge af teknikkens udvikling er vi som lovgivere tvunget til at tage stilling til spørgsmålet om grænsen mellem liv og død, og det sætter os politikere i et etisk dilemma. Mit standpunkt er heller ikke udtryk for en nedvurdering af andres etiske holdninger, men bunder i respekt